

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदे एकाग्रिकाण्डे
॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ हरिः ओ(४)म् ॥

प्र॒सु॒ग्म॒न्ता॑ धि॒यसा॒नस्य॑ स॒क्षणि॑
व॒रेभि॑र्व॒राग्ं अ॒भिषु॑प्रसी॒दत।
अ॒स्माक॒मिन्द्र॑ उ॒भयं॑ जुजोषति॒
यथ्सौ॒म्यस्या॒न्धसो॒ बुबो॑धति।
अ॒नृ॒क्ष॒रा ऋ॒जव॑स्सन्तु॒ पन्था॒ येभि॒स्सखा॑यो
यन्ति॑ नो व॒रेय॑म्।
सम॑र्य॒मा सं भगो॑ नो निनीया॒थ्सं जा॑स्प॒त्यग्ं
सु॒यम॑मस्तु दे॒वाः।
अ॒भ्रा॑तृ॒घ्नीं व॒रु॒णाप॑ति॒घ्नीं बृ॒हस्प॑ते।
इन्द्रा॑पु॒त्रघ्नीं॑ ल॒क्ष्म्यं॑ ताम॒स्यै स॑वितस्सुव।
अघो॑रच॒क्षुर॑प॒तिघ्न्ये॑धि शि॒वा
प॒तिभ्य॑स्सु॒मना॑स्सु॒वर्चाः॑।
जी॒व॒सू॒र्दे॒वका॑मा स्यो॒ना शं नो॑
भव॑ द्वि॒पदे॒ शं च॑तु॒ष्पदे॑।
इ॒दम॒हं या त्वयि॑ पति॒घ्न्यं ल॒क्ष्मि॒स्तां निर्दि॑शामि।
जी॒वाग्ं॑रुदन्ति॒ विम॑यन्ते अ॒ध्वरे॑

Please let us know of any errors in this text.

दी॒र्घाम॒नु प्र॒सितिं॑ दी॒धियु॒र्नरः॑ ।
 वा॒मं पि॒तृभ्यो॒ य इ॒दग्ं संमे॒रि रे म॒यः
 पति॑भ्यो॒ जन॑यः परि॒ष्वजे॑ ।
 व्यु॑क्षत्कूरमुद॑च॒न्त्वाप॒ आऽस्यै
 ब्रा॑ह्म॒णास्त्र॑प॒नग्ं हर॑न्तु ।
 अवी॑रघ्नीरुद॑च॒न्त्वापः॑ ।
 अ॒र्य॒म्णो अ॒ग्निं परि॑ यन्तु क्षि॒प्रं
 प्रती॑क्षन्ताग्ं श्वश्र्वो॑ दे॒वरा॑श्च ।
 खेऽन॑सः॒ खे रथः॒ खे यु॒गस्य॑ शचीपते ।
 अ॒पा॒लामिन्द्र॑ त्रिः पू॒र्व्य॑कर॒थ्सूर्य॑वर्चसम् ।
 शं ते॒ हिर॑ण्य॒गंश॑मु॒ स॒न्त्वाप॑श्शं ते॒ मे॒धी
 भ॑वतु॒ शं यु॒गस्य॑ तृ॒द्व ।
 शं त॒ आप॑श्श॒तप॑वित्रा भव॒न्त्वथा॒
 पत्या॑ त॒न्वग्ं स॒ग्ं सृ॑जस्व ॥ 1 ॥

दी॒धियु॒र्नरो॒ऽष्टौ च॑ ॥ 1 ॥

हिर॑ण्यवर्णा॒श्शुच॑यः पाव॒काः
 प्रच॑क्रमुर्हि॒त्वाऽव॒द्यमा॑पः ।
 श॒तं प॒वित्रा॒ वित॑ता॒ ह्या॑सु॒ ताभि॑द्वा
 दे॒वस्स॑वि॒ता पु॑नातु ।
 हिर॑ण्यवर्णा॒श्शुच॑यः पाव॒का या॑सु

जा॒तः क॒श्यपो॒ यास्व॒ग्निः।
या अ॒ग्निं॑ गर्भं॑ दधि॒रे सु॒वर्णा॒स्तास्त॒
आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
यासा॑ग्ग् राजा॒ वरु॑णो॒ याति॒ मध्ये॑
सत्या॑नृ॒ते अ॑व॒पश्य॒ञ्जना॑नाम्।
या अ॒ग्निं॑ गर्भं॑ दधि॒रे सु॒वर्णा॒स्तास्त॒
आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॑ण्वन्ति॑ भ॒क्षं या
अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा नि॒विष्टाः॑।
या अ॒ग्निं॑ गर्भं॑ दधि॒रे सु॒वर्णा॒स्तास्त॒
आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
शि॒वेन॑ त्वा चक्षु॑षा पश्यन्त्वाप॒श्शिवया॑
त॒न्वोप॑स्पृशन्तु त्वचं॑ ते।
घृ॒तश्चु॑त॒श्शुच॑यो॒ याः पा॑व॒कास्तास्त॒
आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
परि॑ त्वा गि॒र्वणो॒ गिरं॑ इ॒मा भ॑वन्तु वि॒श्वतः॑।
वृ॒द्धायु॑मनु॒ वृद्ध॑यो॒ जुष्टा॑ भवन्तु जुष्ट॑यः।
आ॒शासा॑नेत्येषा।
पू॒षा त्वे॒तो न॑यतु॒ हस्त॑गृह्या॒श्विनौ॑
त्वा प्र॑व॒हता॑ग्ग् रथे॑न।

गृहान्गच्छ गृहपती यथाऽसौ
वशिनी त्वं विदथमावदासि ॥ 2 ॥

भवन्तु पञ्च च ॥ 2 ॥

सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद् उत्तरः।
तृतीयो अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः।
सोमोऽददद्गन्धर्वाय गन्धर्वोऽददद्ग्रये।
रयिं च पुत्राग्श्वादादग्निर्मह्यमथो इमाम्।
गृभ्णामि ते सुप्रजास्त्वाय हस्तं मया
पत्यां जरदष्टिर्यथाऽसः।
भगो अर्यमा संविता पुरन्धिर्मह्यं
त्वाऽदुर्गार्हपत्याय देवाः।
ते ह पूर्वे जनासो यत्र पूर्ववहो हिताः।
मूर्धन्वान् यत्र सौभ्रवः पूर्वा देवेभ्य आतपत्।
सरस्वति प्रेदमं व सुभंगे वाजिनीवति।
तां त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रगायामस्यग्रतः।
य एति प्रदिशस्सर्वा दिशोऽनु पवमानः।
हिरण्यहस्त ऐरं मस्स त्वा मन्मनसं कृणोतु।
एकमिषे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु द्वे ऊर्जे त्रीणि
व्रताय चत्वारि मायोभवाय पञ्च
पशुभ्यष्पडृतुभ्यस्सप्त सप्तभ्यो

होत्रा॑भ्यो॒ विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॑तु।
 सखा॑ स॒प्तप॑दा भव॒ सखा॑यौ स॒प्तप॑दा
 बभू॑व स॒ख्यं ते॑ गमेय॑ग्ं स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षग्ं
 स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑षा॒स्सम॑याव॒ सङ्क॑ल्पावहे
 संप्रि॑यौ रोचि॒ष्णू सु॑मन॒स्यमा॑नौ।
 इष॒मूर्ज॑म॒भि सं॑वसा॒नौ सं नो॑ मनाग्ं॒सि
 सं व्र॑ता समु॑ चि॒त्तान्या॑करम्।
 सा त्वम॒स्यमू॑हम॒मूह॑मस्मि॒ सा त्वं द्यौर॑हं
 पृथि॒वी त्वग्ं॑ रेतो॒ऽहग्ं॑ रेतो॒भृत्त्वं
 मनो॒ऽहम॑स्मि॒ वाक्त्वग्ं॑ सामा॒हम॒स्म्यृक्त्वग्ं॑
 सा मामनु॑व्रता भव पु॒गुंसे॑ पु॒त्राय॑ वेत्त॑वै श्रि॒यै
 पु॒त्राय॑ वेत्त॑व॒ एहि॑ सूनृते ॥ 3 ॥

अ॒ग्रत॑ष्पट्च ॥ 3 ॥

सोमा॑य जनि॒विदे॒ स्वाहा॑ गन्ध॒र्वाय॑ जनि॒विदे॒
 स्वाहा॑ऽग्र॒ये जनि॒विदे॒ स्वाहा॑।
 क॒न्य॒ला पि॒तृभ्यो॑ य॒ती प॑तिलो॒कम॑व
 दी॒क्षाम॑दास्थ॒ स्वाहा॑।
 प्रेतो॑ मु॒ञ्चाति॒ नामु॑त॒स्सुब॒द्धाम॒मुत॑स्करत्।
 यथे॒यमि॑न्द्र मी॒द्वस्सु॑पु॒त्रा सु॒भगा॑ऽस॑ति।
 इ॒मां त्वमि॑न्द्र मी॒द्वस्सु॑पु॒त्राग्ं सु॒भगा॑ कृणु।

दशा॑स्यां पु॒त्राना॑र्धेहि॒ पति॑मेकाद॒शं कृ॑धि।
 अ॒ग्नि॑रै॒तु प्र॒थ॒मो दे॒वता॑ना॒गुं सो॑ऽस्यै
 प्र॒जां मु॑ञ्चतु मृत्युपा॒शात्।
 तद॒य॒गुं राजा॒ वरु॑णोऽनु॒मन्य॑तां यथे॒य॒गुं
 स्त्री पौ॒त्रम॑घं न रोदा॑त्।
 इ॒माम॑ग्नि॒स्त्राय॑तां गार्ह॑पत्यः प्र॒जाम॑स्यै
 नयतु दी॒र्घ॒मायुः॑।
 अशू॑न्योपस्था जी॒वता॑मस्तु मा॒ता
 पौ॒त्रमा॑न॒न्दम॑भि प्रबु॑ध्यतामि॒यम्।
 मा ते॑ गृ॒हे नि॒शि घोष॑ उ॒त्था॑द॒न्यत्र॑
 त्वद्रु॑द॒त्यस्सं॑विशन्तु।
 मा त्वं वि॑के॒श्युर॒ आवधि॑ष्ठा जी॒वप॑त्नी पतिलो॒के
 विरा॑ज॒ पश्य॑न्ती प्र॒जागुं॑ सु॒मन॑स्यमा॒नाम्।
 द्यौस्ते॑ पृ॒ष्ठगुं॑ रंक्षतु वा॒युरू॒रू अ॒श्विनौ॑ च॒
 स्तनं॑ धय॑न्तगुं सवि॒ताऽभि॑ रंक्षतु।
 आवा॑स॒सः परि॑धाना॒द्बृह॑स्पति॒र्विश्वे॑
 दे॒वा अ॒भि रं॑क्षन्तु प॒श्चात्।
 अ॒प्र॒ज॒स्तां पौ॑त्रमृत्युं पा॒प्मान॑मु॒त वा॒ऽघम्।
 शी॒र्ष्णास्त्र॑जामि॒वोन्मुच्य॑ द्विषद्भ्यः
 प्रति॑ मुञ्चामि॒ पाश॑म्।
 इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने स॒ त्वं नो॑

अग्ने॒ त्वम॑ग्ने॒ अ॒याऽस्य॑या॒ सन्मन॑सा॒ हितः॑ ।
अ॒या सन् ह॒व्यमू॑हिषे॒ऽया नो॑ धेहि॒ भेष॑जम् ॥ 4 ॥

इ॒यम॒ष्टौ च॑ ॥ 4 ॥

आ ति॑ष्ठे॒मम॑श्मा॒नम॑श्मे॒व त्वग्ग् स्थि॑रा भ॒व ।
अ॒भि ति॑ष्ठ॒ पृत॑न्य॒तस्सह॑स्व॒ पृत॑नाय॒तः ।
इ॒यं ना॒र्युप॑ ब्रू॒ते कु॑ल्पा॒न्याव॑पन्ति॒का ।
दी॒र्घा॒युर॑स्तु॒ मे पति॑र्जीवा॒तु श॒रद॑श्श॒तम् ।
तुभ्य॑म॒ग्ने पर्य॑वहन्त्सूर्या॒ व॒ह॒तुना॑ स॒ह ।
पुनः॑ पति॑भ्यो जा॒यां दा अ॑ग्ने प्र॒जया॑ स॒ह ।
पुनः॑ पत्नी॑म॒ग्निर॑दा॒दायु॑षा स॒ह वर्च॑सा ।
दी॒र्घा॒युर॑स्या॒ यः पति॑स्स ए॒तु श॒रद॑श्श॒तम् ।
विश्वा॑ उ॒त त्वया॑ व॒यं धारा॑ उ॒दन्या॑ इव ।
अति॑गाहेमहि॒ द्विषः॑ ।
आ ति॑ष्ठे॒मम॑श्मा॒नम् ।
अ॒र्यम॑णं॒ नु दे॒वं क॒न्या अ॒ग्निम॑यक्षत ।
स इ॒मां दे॒वो अ॑ध्व॒रः प्रेतो॑ मु॒ञ्चाति॑
नामु॑त॒स्सुब॑द्धाम॒मुत॑स्करत् ।
तुभ्य॑म॒ग्ने पर्य॑वहन्पुनः॒ पत्नी॑म॒ग्निर॑दा॒द्विश्वा॑
उ॒त त्वया॑ व॒य मा ति॑ष्ठे॒मम॑श्मा॒नम् ।
त्वम॑र्य॒मा भ॑वसि॒ यत्क॑नीना॒ नाम॑

स्व॒धाव॒थ्स्वर्यं॑ बि॒भर्षि॑ ।
 अ॒ञ्जन्ति॑ वृ॒क्षगं॑ सु॒धितं॑ न गोभि॒र्यद्दम्प॑ती
 सम॑नसा कृ॒णोषि॑ ।
 तुभ्य॑मग्रे पर्यवह॒न्पुनः॑ पत्नी॑म॒ग्निर॑दाद्वि॒श्वं
 उ॒त त्वया॑ व॒यम् ।
 प्र त्वा॑ मु॒ञ्चामि॑ वरु॒णस्य॑ पाशा॒द्येन॑
 त्वाऽब॑ध्नाथ्सवि॒ता सु॒केतः॑ ।
 धा॒तुश्च॒ योनौ॑ सु॒कृतस्य॑ लो॒के स्यो॒नं ते
 सह॑ पत्या॑ करोमि ।
 इ॒मं वि॒ष्यामि॑ वरु॒णस्य॑ पाशं॒ यम॑ब॒ध्नीत
 सवि॒ता सु॒शेवः॑ ।
 धा॒तुश्च॒ योनौ॑ सु॒कृतस्य॑ लो॒केऽरि॑ष्टां त्वा
 सह॑ पत्या॑ कृ॒णोमि॑ ।
 अ॒याश्चा॒ग्रेऽस्य॑नभि॒शस्ती॑श्च
 स॒त्यमि॑त्त्वम॒या अ॑सि ।
 अय॑सा॒ मन॑सा धृ॒तोऽयसा॑ हृ॒व्यमू॑हिषे॒ऽया नो॑
 धेहि॑ भेष॒जम् ॥ 5 ॥

द्विष॑स्सुशेव॒स्त्रीणि॑ च ॥ 5 ॥

स॒त्येनो॑त्त॒मिता॒ भूमि॑स्सूर्ये॒णोत्त॑मिता॒ द्यौः ।
 ऋ॒तेना॑दि॒त्यास्ति॑ष्ठन्ति दि॒वि सोमो॑ अधि॑ श्रि॒तः ।

युञ्जन्ति ब्रध्नं योगेयोगे।
 सुकिङ्गुशुकङ्गं शल्मलिं विश्वरूपङ्गं
 हिरण्यवर्णङ्गं सुवृतङ्गं सुचक्रम्।
 आरोह वध्वमृतस्य लोकङ्गं स्योनं
 पत्ये वहतुं कृणुष्व।
 उदुत्तरमारोहन्ती व्यस्यन्ती पृतन्यतः।
 मूर्धानं पत्युरारोह प्रजायां च विराड्भव।
 सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी श्वश्रुवां भव।
 ननान्दरि सम्राज्ञी भव संराज्ञी अधि देवृषु।
 सुषाणाङ्गं श्वशुराणां प्रजायांश्च धनस्य च।
 पतीनां च देवृणां च सजातानां विराड्भव।
 नीललोहिते भवतः कृत्या सक्तिर्व्यज्यते।
 एधन्तेऽस्या ज्ञातयः पतिर्बन्धेषु बध्यते।
 ये वध्वश्चन्द्रं वहतुं यक्ष्मा यन्ति जनाङ्गं अनु।
 पुनस्तान् यज्ञियां देवा नयन्तु यत् आगताः।
 मा विदन्परिपन्थिनो य आसीदन्ति दम्पती।
 सुगेभिर्दुर्गमतीतामपद्रान्त्वरांतयः।
 सुगं पन्थानमारुक्ष्मरिष्टङ्गं स्वस्तिवाहनम्।
 यस्मिन्वीरो न रिष्यत्यन्येषां विन्दते वसु ॥ 6 ॥

धनस्य च नवं च ॥ 6 ॥

ता म॑न्दसा॒ना मनु॑षो दुरो॒ण आध॑त्त॒ग्
 र॒यिं द॒शवी॑रं वच॒स्यवे॑ ।
 कृ॒तं ती॒र्थ॒गं सु॑प्रपा॒ण॒गं शु॑भस्पती स्था॒णुं
 प॑थे॒ष्ठामप॑ दु॒र्म॒ति॒ग् ह॑तम् ।
 अ॒यं नो॑ म॒ह्याः पा॒र॒ग्ग् स्व॒स्ति
 नै॑ष॒द्वन॒स्पतिः॑ ।
 सी॒रां नस्सु॑तरा॑ भव दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑से ।
 अ॒स्य॒ पा॒रे नि॒र्ऋ॒तस्य॑ जी॒वा ज्योति॑रशीमहि ।
 म॒ह्या इ॑न्द्रस्स्व॒स्तये॑ ।
 यदृ॒ते चि॑दभि॒श्रिषः॑ पु॒रा ज॒र्तृभ्य॑ आ॒तृदः॑ ।
 सन्धा॑ता स॒न्धिं म॒घवा॑ पु॒रोव॑सु॒र्निष्क॑र्ता
 वि॒हृतं॑ पु॒नः ।
 इडा॑म॒ग्र इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने
 स त्वं नो॑ अ॒ग्ने त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ।
 ये ग॑न्ध॒र्वा अ॑प्सर॒सश्च दे॒वीरे॒षु
 वृ॒क्षेषु॑ वानस्प॒त्येष्वास॑ते ।
 शि॒वास्ते अ॒स्यै व॒ध्वै भव॑न्तु मा
 हि॒गंसि॑षुर्व॒हतु॑मृ॒ह्यमा॑नाम् ।
 या ओष॑धयो॒ या न॒द्यो॑ यानि॒
 धन्वा॑नि॒ ये वना॑ ।
 ते त्वा॑ वधु॒ प्रजा॑व॒तीं प्र त्वे

मुञ्चन्त्वग्ंहसः।
 संकाशयामि वहतुं ब्रह्मणा गृहैरघोरेण
 चक्षुषा मैत्रेण।
 पर्याणद्धं विश्वरूपं यदस्याग् स्योनं
 पतिभ्यस्सविता कृणोतु तत्।
 आ वामगन्धसुमतिर्वाजिनीवसू न्यश्विना
 हृथ्सु कामाग् अयगंसत।
 अभूतं गोपा मिथुना शुभस्पती प्रिया
 अर्यम्णो दुर्याग् अशीमहि।
 अयं नो देवस्सविता बृहस्पतिरिन्द्राग्नी
 मित्रावरुणा स्वस्तये।
 त्वष्टा विष्णुः प्रजयां सग्रराणः काम
 आयातं कामाय त्वा विमुञ्चतु ॥ 7 ॥

आसन्ते नवं च ॥ 7 ॥

शर्म वर्मेदमाहरास्यै नार्या उपस्तिरे।
 सिनीवालि प्रजायतामियं भगस्य सुमता असत्।
 गृहान्भद्रान्धसुमनसः प्रपद्येऽवीरघ्नी
 वीरवतस्सुवीरान्।
 इरां वहतो घृतमुक्षमाणास्तेष्वहग्
 सुमनास्सं विशामि।

आगन्गोष्ठं महिषी गोभिरश्वैरायुष्मत्पत्नी
 प्रजयां स्वर्वित्।
 बह्वीं प्रजां जनयन्ती सुरत्नेममग्निग्ं
 शतहिमास्सपर्यात्।
 अयमग्निर्गृहपतिस्सुसगंसत्पुष्टिवर्धनः।
 यथा भगस्याभ्यां ददद्रियं
 पुष्टिमथो प्रजाम्।
 प्रजायां आभ्यां प्रजापत् इन्द्राग्नी
 शर्म यच्छतम्।
 यथैनयोर्न प्रमीयाता उभयोर्जीवतोः प्रजाः।
 तेन भूतेन हविषाऽयमाप्यायतां पुनः।
 जायां यामस्मा आवाक्षुस्ताग्ं
 रसेनाभिवर्धताम्।
 अभिवर्धतां पयसाऽभि राष्ट्रेण वर्धताम्।
 रय्या सहस्रपोषसेमौ स्तामनपेक्षितौ।
 इहैव स्तं मा वियोष्ठं विश्वमायुर्व्यश्रुतम्।
 मह्या इन्द्रस्स्वस्तये।
 ध्रुवैधि पोष्या मयि मह्यं त्वाऽदाद्बृहस्पतिः।
 मया पत्यां प्रजावती सं जीव शरदश्शतम्।
 त्वष्टां जायामजनयत्त्वष्टाऽस्यै त्वां पतिम्।
 त्वष्टां सहस्रमायूग्ंषि दीर्घमायुः कृणोतु वाम्।

इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ या॒मि त्वं नो॑ अ॒ग्ने
स त्वं नो॑ अ॒ग्ने त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ॥ ४ ॥

जीव॑तोः प्र॒जा वा॒मेकं॑ च ॥ ४ ॥

इ॒ह गावः॑ प्र॒जाय॑ध्वमि॒हाश्वा॑ इ॒ह पू॒रुषाः॑ ।
इ॒हो स॒हस्र॑दक्षि॒णो रा॒यस्पोषो॑ नि॒षीद॑तु ।
सोमे॑नादित्या ब॒लि॒न॒स्सोमे॑न पृथि॒वी दृ॒ढा ।
अथो॑ नक्ष॑त्राणामे॒षामु॒पस्थे॑ सोम॒ आधि॑तः ।
प्र॒स्वस्स्थः॑ प्रेयं प्र॒जया॑ भुव॑ने शोचेष्ट ।
इ॒ह प्रि॒यं प्र॒जया॑ ते॒ समृ॑ध्यताम॒स्मिन्गृ॑हे
गा॒र्हप॑त्याय जागृ॒हि ।
ए॒ना प॒त्या त॒न्वग्ं॑ स॒ग्ं सृ॑ज॒स्वाथा॑
जी॒व्रीं वि॒दथ॑माव॑दासि ।
सु॒म॒ङ्ग॒लीरि॒यं व॒धूरि॒माग्ं॑ संमे॒त प॑श्यत ।
सौभा॑ग्यम॒स्यै द॒त्वाया॑थास्तं वि॒परे॑तन ।
ध्रु॒वक्षि॑तिर्ध्रु॒वयो॑निर्ध्रु॒वम॑सि ध्रु॒वत॑स्स्थि॒तम् ।
त्वं नक्ष॑त्राणां मे॒थ्यसि॑ स मां पा॒हि पृ॑तन्य॒तः ।
स॒प्त॒र॒षयः॑ प्रथ॒मां कृ॑त्तिका॒नाम॑रुन्ध॒तीं
यद्ध्रु॑वता॒ग्ं ह नि॒न्युः॑ ।
षट्कृ॑त्तिका॒ मुख्य॑योगं
वह॑न्ती॒यम॒स्माक॑मेध॒त्वष्ट॑मी ।

सद॑स॒स्पति॑मद्भु॒तं प्रि॒यमिन्द्र॑स्य॒ काम्य॑म्।
सनि॑ मे॒धाम॑यासिषम्।
उद्दी॑प्यस्व जा॒तवे॑दोऽप॒घ्नन्नि॑र॒ऋति॑ मम॑।
प॒शूश्च॑ म॒ह्यमा॑व॒ह जी॒वनं॑ च॒ दिशो॑ दश।
मानो॑ हि॒गंसी॑ज्जा॒तवे॑दो॒ गाम॑श्च॒ पुरु॑षं॒ जग॑त्।
अ॒बिभ्र॑द॒ग्न आ॑ग॒हि श्रि॒या मा॒ परि॑ पा॒तय॑ ॥ १ ॥

ध्रु॒वत॑स्स्थि॒तं नव॑ च ॥ १ ॥

उ॒दी॒र्ष्वातो॑ वि॒श्वाव॑सो॒ नम॑से॒डाम॑हे॒ त्वा।
अ॒न्यामि॑च्छ॒ प्रफ॑र्व्य॒गं सं जा॒यां
प॒त्यां सृ॑ज।
उ॒दी॒र्ष्वातः॑ पति॑वति॒ ह्येषा॑ वि॒श्वाव॑सुं
नम॑सा॒ गी॒र्भिरी॑ट्टे।
अ॒न्यामि॑च्छ॒ पितृ॑षदं॒ व्यक्ता॑गुं॒ स ते॑ भा॒गो
ज॒नुषा॑ तस्य॑ वि॒द्धि।
अग्ने॑ प्रायश्चित्ते॒ त्वं दे॒वानां॑ प्रायश्चित्ति॒रसि॑
ब्राह्म॑णस्त्वा॒ नाथ॑का॒मः प्र॑पद्ये॒ याऽस्यां॑
पति॑घ्नी॒ तनूः॑ प्र॒जाघ्नी॑ प॒शुघ्नी॑ ल॒क्ष्मि॑घ्नी
जा॒र॒घ्नीम॑स्ये॒तां कृ॑णोमि॒ स्वाहा॑।
वायो॑ प्रायश्चित्त॒ आदि॑त्य प्रायश्चित्ते॒ प्रजा॑पते
प्रायश्चित्ते॒ त्वं दे॒वानां॑ प्रायश्चित्ति॒रसि॑

ब्राह्मणस्त्वा॑ ना॒थका॑मः॒ प्रप॑द्ये॒ याऽस्यां
 प॑ति॒घ्नी त॒नूः प्र॑जा॒घ्नी प॑शु॒घ्नी ल॑क्ष्मि॒घ्नी
 जा॑र॒घ्नीम॑स्यै॒ तां कृ॑णोमि॒ स्वाहा॑ ।
 प्र॒स॒वश्चो॑प॒यामश्च॒ काट॑श्चा॒र्णव॑श्च॒ धर्ण॑सिश्च॒
 द्र॒वि॑णं च॒ भग॑श्चा॒न्तरि॑क्षं च॒ सिन्धु॑श्च
 समु॒द्रश्च॒ सर॑स्वाग्श्च॒ विश्व॑व्य॒चाश्च॒ ते यं द्वि॑ष्मो
 यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तमे॑षां॒ जम्भे॑ दध्म॒स्स्वाहा॑ ।
 मधु॑श्च॒ माध॑वश्च॒ शुक्र॑श्च॒ शुचि॑श्च॒ नभ॑श्च
 नभ॒स्य॑श्चे॒षश्चो॒र्जश्च॒ सह॑श्च॒ सह॒स्य॑श्च॒ तप॑श्च
 तप॒स्य॑श्च॒ ते यं द्वि॑ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तमे॑षां
 जम्भे॑ दध्म॒स्स्वाहा॑ ।
 चि॒त्तं च॒ चित्ति॑श्चाकू॒तं चा॑कू॒तिश्चा॒धी॑तं
 चा॒धी॑तिश्च॒ वि॒ज्ञा॑तं च॒ वि॒ज्ञानं॑ च॒ नामं॑ च॒
 ऋ॒तु॑श्च॒ दर्श॑श्च॒ पूर्ण॑मा॒सश्च॒ ते यं द्वि॑ष्मो यश्च॑
 नो॒ द्वेष्टि॑ तमे॑षां॒ जम्भे॑ दध्म॒स्स्वाहा॑ ।
 भू॒स्स्वाहा॒ भुव॑स्स्वाहा॒
 सु॒व॒स्स्वा॒हो॒ग॒स्वाहा॑ ॥ 10 ॥

उ॒दी॒र्ष्वातो॑ दशं ॥ 10 ॥

अप॑श्यं त्वा॒ मन॑सा॒ चेकि॑तानं॒ तप॑सो
 जा॒तं तप॑सो॒ विभू॑तम् ।

इ॒ह प्र॒जामि॒ह र॒यिग्ं ररा॑णः प्रजा॑यस्व
प्र॒जया॑ पु॒त्रकाम॑ ।

अप॑श्यं त्वा॒ मन॑सा॒ दी॒ध्या॑ना॒ग् स्वा॑यां
त॒नूग्ं ऋ॑त्विये॒ नाथ॑मानाम् ।

उप॑ मामु॒च्चा यु॑व॒तिर्ब॑भू॒याः प्रजा॑यस्व
प्र॒जया॑ पु॒त्रकामे॑ ।

सम॑ञ्जन्तु॒ विश्वे॑ दे॒वास्स॑मापो॒ हृद॑यानि नौ ।
सं मा॑त॒रिश्वा॒ सं धा॒ता समु॑ दे॒ष्ट्रीं
दि॒देष्टु॑ [दि॒देष्टि॑] नौ ।

प्रजा॑पते त॒न्व मे॑ जुषस्व
त्वष्ट॑र्दे॒वेभि॑स्सह॒साम॑ इन्द्र ।

विश्वै॑र्दे॒वे रा॒तिभि॑स्सग॒ररा॑णः पु॒गुंसां
ब॑हू॒नां मा॒तर॑स्स्याम ।

आ नः॑ प्र॒जां ज॑नयतु प्र॒जाप॑तिराज॒रसा॑य
सम॑नक्त्व॒र्यमा॑ ।

अदु॑र्मङ्ग॒लीः प॑तिलो॒कमा॑वि॒श शं नो॑ भव
द्वि॒पदे॑ शं चतु॑ष्पदे ।

तां पू॑षञ्छि॒वत॑मा॒मेर॑यस्व॒ यस्यां
बी॒जं म॑नुष्या॑ वप॑न्ति ।

या न॑ ऊ॒रू उ॑श॒ती वि॒स्रया॑तै
यस्या॑मु॒शन्तः॑ प्र॒हरे॑म॒ शेफ॑म् ॥ 11 ॥

[या नं ऊरू उ॑श॒ती वि॒स्रया॑तै
यस्या॑मु॒शन्तः॑ प्र॒हरे॑म॒ शेफ॑म् ॥ 11 ॥]

शं चतु॑ष्पदे॒ द्वे च॑ ॥ 11 ॥

आ॒रो॒हो॒रु॒मुप॑ब॒र्ह॒स्व बा॒हुं परि॑ष्वज॒स्व
जा॒या॒गं सु॑म॒न॒स्य॑मा॒नः।
तस्या॑ पु॒ष्यतं॑ मि॒थु॒नौ स॑यो॒नी ब॒र्हीं प्र॒जां
ज॒नय॑न्तौ॒ सरै॑तसा।
आ॒र्द्रया॑ऽर॒ण्या॒ यत्रा॑म॒न्थ॒त्पुरु॑षं
पुरु॑षेण श॒क्रः।
तदे॒तौ मि॑थु॒नौ स॑यो॒नी
प्र॒जया॑ऽमृ॒तेने॒ह ग॑च्छ॒तम्।
अ॒हं गर्भ॑म॒दधा॑मोष॒धीष्व॒हं
विश्वे॑षु॒ भुव॑नेष्व॒न्तः।
अ॒हं प्र॒जा अ॑ज॒नयं॑ पि॒तृणा॑म॒हं
जनि॑भ्यो॒ अव॒रीषु॑ पु॒त्रान्।
पु॒त्रिणे॒मा कु॑मा॒रिणा॒ विश्व॑मायु॒र्व्यश्रु॑तम्।
उ॒भा हि॑र॒ण्यपे॑शसा वी॒तिहो॑त्रा कृ॒तद्व॑सू।
द॒श॒स्यन्त्वा॑ऽमृ॒ताय॑ क॒गं श॑मू॒धो रो॑म॒शगं॑
ह॒थो दे॒वेषु॑ कृ॒णु॒तो दु॒वः ॥ 12 ॥

आ॒रो॒ह नव॑ ॥ 12 ॥

विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिग्ंशतु।
 आसिञ्चतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते।
 गर्भं धेहि सिनीवाल्लि गर्भं धेहि सरस्वति।
 गर्भं ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा।
 हिरण्ययी अरणी यं निर्मन्थतो अश्विना।
 तं ते गर्भं हवामहे दशमे मासि सूतवे।
 यथेयं पृथिवी मही तिष्ठन्ती गर्भमादधे।
 एवं त्वं गर्भमाधत्स्व दशमे मासि सूतवे।
 यथा पृथिव्यग्निगर्भा द्यौर्यथेन्द्रेण गर्भिणी।
 वायुर्यथा दिशां गर्भं एवं गर्भं दधामि ते।
 विष्णो श्रेष्ठेन रूपेणास्यां नार्यां गवीन्याम्।
 पुमांसं गर्भमाधेहि दशमे मासि सूतवे।
 नेजमेष परापत सपुत्रः पुनरापत।
 अस्यै मे पुत्रकामायै गर्भमाधेहि यः पुमान्।
 व्यस्य योनिं प्रति रेतो गृहाण पुमान्पुत्रो
 धीयतां गर्भो अन्तः।
 तं माता दशमासो बिभर्तु स जायतां
 वीरतमस्स्वानाम्।
 आ ते गर्भो योनिमेतु पुमान्बाणं इवेषुधिम्।
 आ वीरो जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः ॥ 13 ॥

गर्भं दधामि तेऽष्टौ च ॥ 13 ॥

क॒रोमि॑ ते प्राजाप॒त्यमा॑ गर्भो॒ योनि॑मेतु ते।
 अन॑नः पू॒र्णो जा॑यताम॒श्लो॒णोऽपि॑शाचधीतः।
 पु॒माग्॑स्ते पु॒त्रो ना॑रि॒ तं पु॒मा॒ननु॑जायताम्।
 तानि॑ भ॒द्राणि॑ बीजा॑न्यृष॒भा ज॑नयन्तु नौ।
 यानि॑ भ॒द्राणि॑ बीजा॑न्यृष॒भा ज॑नयन्ति नः।
 तैस्त्वं पु॒त्रान् वि॑न्दस्व॒ सा प्र॒सूर्ध॑नुका भव।
 काम॑प्रमृ॒ध्यतां॑ मह्य॒मप॑राजितमे॒व मे॑।
 यं कामं॑ का॒मये॑ दे॒व तं मे॑ वायो॒ सम॑र्धय।
 अ॒नु॒ह्वं प॑रि॒ह्वं प॑रीवा॒दं प॑रि॒क्षप॑म्।
 दु॒स्वंप्रं॑ दु॒रु॒दितं॑ तदि॒द्विष॑द्भ्यो॑ दि॒शाम्य॑हम्।
 अ॒नु॒हूतं॑ परि॒हूत॑ग्ं श॒कुने॑र्यदशा॒कुन॑म्।
 मृ॒गस्य॑ सृ॒तम॑क्षणया॒ तदि॒द्विष॑द्भ्यो॑ दि॒शाम्य॑हम्।
 आ॒रात्ते॑ अ॒ग्निर॑स्त्वा॒रात्प॑र॒शुर॑स्तु ते।
 नि॒वा॒ते त्वा॑ऽभि व॑र्षतु स्व॒स्ति तै॑ऽस्तु वनस्पते
 स्व॒स्ति मे॑ऽस्तु वनस्पते।
 नम॑श्शकृ॒त्सदे॑ रु॒द्राय॑ नमो॒ रु॒द्राय॑ शकृ॒त्सदे॑।
 गो॒ष्ठम॑सि॒ नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां॑ हि॒गंसी॑स्सि॒गंसि॑
 नसि॑ वज्रो॒ नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां॑ हि॒गंसीः॑।
 उ॒द्गा॒तेव॑ श॒कुने॑ सामं गायसि ब्रह्मपुत्र इ॒व

सवनेषु शगंससि।
स्वस्ति नशकुने अस्तु प्रति नस्सुमना भव ॥ 14 ॥

अहमष्टौ च ॥ 14 ॥

प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे
प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना।
प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातस्सोममुत
रुद्रं हुवेम।
प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम वयं
पुत्रमदितेर्यो विधर्ता।
आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा
चिद्यं भगं भक्षीत्याह।
भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां
धियमुदव ददन्नः।
भग प्रणो जनय गोभिरश्वैर्भग
प्रनृभिर्नृवन्तस्स्याम।
उतेदानीं भगवन्तस्स्यामोत प्रपित्व
उत मध्ये अहाम्।
उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य वयं देवानां
सुमतौ स्याम।
भग एव भगवाग् अस्तु देवास्तेन

व॒यं भ॒ग॒व॒न्त॒स्स्या॒म।
 तं त्वा॑ भ॒ग॒ सर्व॒ इ॒ज्जो॑ह॒वीमि॒ स नो॑
 भ॒ग॒ पुर॑ ए॒ता भ॑वे॒ह।
 स॒म॒ध्व॒रायो॒षसो॑ न॒मन्त॑ दधि॒क्रावे॑व
 शु॒च॒ये प॒दाय॑।
 अ॒र्वा॒ची॒नं व॑सु॒विदं॒ भ॒गं नो॑ रथ॒मि॒वाश्वा॑
 वा॒जिन॑ आव॒हन्तु॑।
 अ॒श्वा॒वती॒र्गो॒मती॑र्न उ॒षासो॑
 वी॒र॒वती॒स्सद॑मुच्छ॒न्तु भ॒द्राः।
 घृ॒तं दु॒हा॒ना वि॒श्वतः॒ प्रपी॑ना यू॒यं पा॑त
 स्व॒स्तिभि॒स्सदा॑ नः ॥ 15 ॥

भ॒वे॒ह च॒त्वारि॑ च ॥ 15 ॥

इ॒मां ख॒ना॒म्योष॑धीं वी॒रुधं॒ बल॑वत्त॒माम्।
 यया॑ स॒पत्नीं॒ बाध॑ते॒ यया॑ संवि॒न्दते॒ पति॑म्।
 उ॒त्ता॒नप॑र्णे सु॒भ॒गे स॒ह॒माने॒ सह॑स्वति।
 स॒पत्नीं॑ मे॒ परा॑ध॒म॒ पति॑ मे॒ के॒वलं॑ कृधि।
 उ॒त्तरा॑ऽह॒मुत्तर॑ उत्तरेदु॒त्तरा॑भ्यः।
 अथा॑ स॒पत्नी॒ या म॒माध॑रा॒ साऽध॑राभ्यः।
 न ह्य॑स्यै॒ नामं॑ गृ॒ण्णामि॒ नो
 अ॒स्मिन्न॑मते॒ जनै॑।

परा॑मे॒व परा॑वत॒ग्ं स॒पत्नीं॑ नाशयामसि।
 अ॒हम॑स्मि॒ सह॑मा॒नाऽथ॒ त्वम॑सि सास॒हिः।
 उ॒भे सह॑स्वती भू॒त्वा स॒पत्नीं॑ मे सहावहै।
 उप॑ तेऽधा॒ग्ं सह॑मानाम॒भि
 त्वा॑ऽधा॒ग्ं सही॑यसा।
 माम॑नु प्र ते॒ मनो॑ व॒त्सं गौरि॑व धावतु
 प॒था वारि॑व धावतु ॥ 16 ॥

सहावहै द्वे च ॥ 16 ॥

उद॒सौ सूर्यो॑ अगा॒दुद॒यं मा॑म॒को भगः॑।
 अ॒हं तद्वि॒द्वला॑ पतिम॒भ्यसा॑क्षि विषास॒हिः।
 अ॒हं के॒तुर॒हं मूर्धा॑ऽहमु॒ग्रा वि॒वाच॑नी।
 ममे॑दनु॒ ऋतुं॑ पतिस्सेहानाया॑ उ॒वाच॑रेत्।
 मम॑ पु॒त्राश्शत्रु॑हणोऽथो॑ मे दुहि॒ता वि॒राट्।
 उ॒ताह॑म॒स्मि॒ सञ्ज॑या॒ पत्यु॑र्मे॒ श्लोकं॑ उ॒त्तमः॑।
 येनेन्द्रो॑ ह॒विषा॑ कृत्य॒भवद्वि॑व्यु॒त्तमः॑।
 अ॒हं तद॑क्रि दे॒वा अस॑प॒त्ना किला॑भवम्।
 अ॒स॒प॒त्ना स॑पत्नि॒घ्नी ज॑य॒न्त्यभि॒भूव॑रीः।
 आ॒वि॒त्सि॒ सर्वा॑सा॒ग्ं राधो॑ व॒र्चो
 अ॒स्थे॑यसामिव।

सम॑जैषमि॒मा अ॒ह॒गं स॒प॒त्नी॑रभि॒भू॒व॑रीः।
यथा॒ऽह॒म॑स्य वी॒र॑स्य॒ वि॒रा॒जा॑मि॒ धन॑स्य च ॥ 17 ॥

अस्थे॑यसामि॒व द्वे च॑ ॥ 17 ॥

अ॒क्षी॑भ्यां॑ ते॒ नासि॑काभ्यां॒ कर्णा॑भ्यां॒
चु॒बु॒का॒दधि॑।
यक्ष्म॑गं॒ शी॒र्ष॒ण्यं॑ म॒स्तिष्का॑ञ्जि॒ह्वा॒या
वि॒वृ॑हामि ते।
ग्री॒वाभ्य॑स्त उ॒ष्णिहा॑भ्यः॒ की॒क॑साभ्योऽनू॒क्या॑त्।
यक्ष्मं॑ दोष॒ण्यम॑गंसा॒भ्यां बा॒हु॒भ्यां
वि॒वृ॑हामि ते।
आ॒न्त्रेभ्य॑स्ते॒ गुदा॑भ्यो वनि॒ष्ठोर्हृ॑द॒या॒दधि॑।
यक्ष्मं॑ मत॒स्त्रा॒भ्यां य॒क्नः॑ प्ला॒शिभ्यो॑ वि॒वृ॑हामि ते।
ऊ॒रु॒भ्यां॑ तेऽष्ठी॒वद्भ्यां॑ जङ्घा॒भ्यां प्र॑प॒दाभ्या॑म्।
यक्ष्म॑ग्गु॒ श्रोणी॑भ्यां भा॒सदा॑ध्व॒गंस॑सो
वि॒वृ॑हामि ते।
मे॒ह॑नाद्व॒लङ्क॑र॒णा॒ल्लोम॑भ्यस्ते न॒खेभ्यः॑।
यक्ष्म॑गुं॒ सर्व॑स्मादा॒त्मन॑स्तमि॒मं वि॒वृ॑हामि ते।
अङ्गा॑दङ्गा॒ल्लोम्रो॑लोम्रो जा॒तं प॑र्वणिपर्वणि।
यक्ष्म॑गुं॒ सर्व॑स्मादा॒त्मन॑स्तमि॒मं वि॒वृ॑हामि ते।
परा॑देहि शा॒ब॒ल्यं ब्र॒ह्म॑भ्यो॒ विभ॑जा॒ वसु॑।

कृत्यैषा प॒द्वती॑ भू॒त्वा जा॒याऽऽवि॑शते॒ पति॑म् ।
 अ॒क्षी॒ला त॒नूर्भव॑ति॒ रुश॑ती पा॒पया॑ऽमुया ।
 पति॒र्यद्व॑ध्वै वास॑सा॒ स्वमङ्ग॑मभि॒ धिथ्स॑ति ।
 क्रूर॑मे॒तत्कटु॑कमे॒तदपा॑ष्ठव॒द्विष॑व॒न्नैतद॑त्तवे ।
 सूर्या॑ यः प्र॒त्यक्षं॑ वि॒द्याथ्स॑ ए॒तत्प्रति॑गृह्णीयात् ।
 आ॒शस॑नं वि॒शस॑न॒मथो॑ अधि वि॒चर्त॑नम् ।
 सूर्या॑याः पश्य रू॒पाणि॑ तानि
 ब्र॒ह्मोत॑ शग्॑सति ॥ 18 ॥

इ॒मं वि॒वृहामि॑ ते शग्॑सति ॥ 18 ॥

अ॒क्षी॒भ्यां ग्री॑वाभ्यं आ॒न्त्रेभ्यं॑ ऊ॒रुभ्यां॑
 मेह॑ना॒दङ्गा॑दङ्गात्परा॑देहि स॒प्त ॥

प्र॒सुग॑मन्ता॒ऽष्टाद॑श॒ हिर॑ण्यवर्णाः पञ्च॑दश॒ सोमः॑
 प्रथ॑म॒ष्पोड॑श॒ सोमा॑य॒ जनि॑विदे॒ऽष्टाद॑शाति॒ष्ठेमं
 त्रयो॑विग्ं शति॒स्सत्ये॑न॒ ता म॑न्दसा॒नैका॑न्न विग्ं॒शति॑रेका॒न्न
 विग्ं॑शति॒श्शर्म॑ व॒र्मेक॑विग्ंशति॒रिह॑ गाव॒ एका॑न्न
 विग्ं॑शति॒रुदी॑र्षातो॒ दशा॑पश्यं॒ त्वा द्वा॑दशारो॒होरुं॑ नव॒
 विष्णु॑र्योनि॒ करो॑मि॒ तेऽष्टा॑दशाष्टादश प्रा॒तर॑ग्निं
 चतु॑र्दशे॒मां खना॑म्युद॒सौ सूर्यो॑ द्वाद॑शद्वादशा॒क्षीभ्यां॑
 ते विग्ं॑शति॒रष्टा॑दश ॥ 18 ॥

अ॒क्षी॒भ्यां ते॑ नासि॑काभ्याम् ।
 उद॒सौ सूर्यो॑ अगात् ।
 इ॒मां खना॑म्योष॑धीम् ।
 प्रा॒तर॑ग्निम् ।

क॒रोमि॑ ते प्राजाप॒त्यम् ।
विष्णु॑र्योनि॑ कल्पयतु ।
आरो॑होरुम् ।
अप॑श्यं त्वा॒ मन॑सा॒ चेकि॑तानम् ।
उ॒दी॒र्ष्वातो॑ विश्वावसो ।
इ॒ह गावः॑ प्रजा॑यध्वम् ।
शर्म॑ वर्मे॒दमा॑हर ।
ता म॑न्दसाना॒ मनु॑षो दुरो॒णे ।
स॒त्येनो॑त्त॒भिता॑ भूमिः ।
आति॑ष्ठे॒मम॑श्मानम् ।
सोमा॑य जनि॒विदे॒ स्वाहा॑ ।
सोमः॑ प्रथ॒मो वि॑विदे गन्ध॒र्वः ।
हिर॑ण्यवर्णा॒श्शुच॑यः पाव॒काः ।
प्र॒सु॒गम॑न्ता॒ धिय॑सान॒स्यं स॒क्षणि॑ ॥ 18 ॥
प्र॒सु॒गम॑न्ताऽप॑श्यं त्वाऽष्टा॑दश ॥ 18 ॥
प्र॒सु॒गम॑न्ता॒ तानि॑ ब्र॒ह्मोत॑ शग्॑सति ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति एकाग्रिकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥